

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ZACHODNIOPOMORSKIEGO

Szczecin, dnia wtorek, 6 grudnia 2022 r.

Poz. 5350

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR P-1.4131.338.2022.KN WOJEWODY ZACHODNIOPOMORSKIEGO

z dnia 30 listopada 2022 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2022 r., poz. 559, poz. 583, poz. 1005, poz. 1079, poz. 1561)

stwierdzam nieważność

pkt 2, pkt 3 zamieszczonych w „Postanowieniach końcowych” Załącznika do uchwały Nr XLV/458/2022 Rady Miejskiej w Stargardzie z dnia 25 października 2022 r. w sprawie nadania nazwy i Regulaminu Teatru Letniego w Parku im. Bolesława Chrobrego w Stargardzie.

Uzasadnienie

W dniu 25 października 2022 r. Rada Miejska w Stargardzie podjęła uchwałę Nr XLV/458/2022 w sprawie nadania nazwy i Regulaminu Teatru Letniego w Parku im. Bolesława Chrobrego w Stargardzie. Do Zachodniopomorskiego Urzędu Wojewódzkiego w Szczecinie wpłynęła ona w dniu 2 listopada 2022 r. W toku badania legalności tego aktu stwierdzono, że w części w stopniu istotnym narusza on obowiązujący porządek prawny ze względów omówionych poniżej.

Materialnoprawną podstawę podjęcia badanej uchwały stanowi art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym, zgodnie z którym *na podstawie niniejszej ustawy organy gminy mogą wydawać akty prawa miejscowego w zakresie zasad i trybu korzystania z gminnych obiektów i urzędzeń użyteczności publicznej*.

Z brzmienia ww. regulacji bezsprzecznie wynika, że podjęta na jej podstawie uchwała należy do kategorii aktów prawa miejscowego, które zgodnie z art. 87 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej¹⁾, zaliczane są do źródeł prawa powszechnie obowiązującego na obszarze działania organu, który je ustanowił. Odnosi się do niej zatem zasada wyrażona w art. 94 Konstytucji, który wskazuje, że akty prawa miejscowego stanowione są na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie. Wnosić stąd trzeba, że organ gminy, wydając akt prawa miejscowego, winien uwzględnić ramy wyznaczonego upoważnienia, zaś każde ich przekroczenie kwalifikować należy jako istotne naruszenie prawa²⁾. Co wymaga także zaakcentowania, realizując kompetencję wypływającą z przepisu delegacyjnego, rada gminy nie powinna także powtarzać zapisów znajdujących się w aktach hierarchicznie wyżej usytuowanych, a tym bardziej dokonywać ich modyfikacji.

Analiza treści uchwały Nr XLV/458/2022 prowadzi do wniosku, że w części nie spełnia ona ww. wymogów, ze względów omówionych poniżej.

Prawodawca w art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym przyznał radzie gminy uprawnienie do określenia zasad i trybu korzystania z obiektów użyteczności publicznej. Użyty we wspomnianym przepisie zwrot: "zasady i tryb korzystania" zawiera kompetencję do formułowania norm i zasad prawidłowego postępowania oraz ustalania reguł zachowania się, które mają obowiązywać na terenie obiektów użyteczności publicznej. Oznacza to uprawnienie rady gminy do wprowadzenia reguł dotyczących obowiązującego sposobu

---

¹⁾ Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 z późn. zm.).

²⁾ Tak m.in. w wyroku WSA w Gliwicach z dnia 23 października 2014 r., sygn. akt IV SA/GI 847/14.

zachowania się podmiotów, które przebywają w obiektach, o jakich mowa w art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym³).

W ramach tak sformułowanego upoważnienia nie mieszczą się wobec tego postanowienia zawarte w Załączniku do badanej uchwały w brzmieniu:

- pkt 2 zamieszczony w „Postanowieniach końcowych” *za szkody wyrządzone na terenie Teatru Letniego, w tym podczas imprez, odpowiedzialność ponoszą sprawcy, a w przypadku dzieci ich dorośli opiekunowie,*
- pkt 3 zamieszczony w „Postanowieniach końcowych” *Zarządca Obiektu nie ponosi odpowiedzialności za przedmioty, dokumenty i inne rzeczy pozostawione, zagubione lub skradzione na terenie Teatru Letniego.*

Przede wszystkim nie sposób stwierdzić, aby cytowane postanowienia określały reguły postępowania osób korzystających z gminnych obiektów. Dodatkowo, nawiązują do problematyki odpowiedzialności odszkodowawczej, uregulowanej przede wszystkim w Kodeksie cywilnym⁴, w szczególności w art. 415 i nast. oraz w art. 471 i nast., a także w art. 426 i nast. W ocenie organu nadzoru, normatywnie zbędne jest powtarzanie w aktach prawa miejscowego norm przyjętych w ramach obowiązujących już regulacji ustawowych. Ponadto, cytowany pkt 2 regulaminu uchwalonego przez Radę Miejską w Stargardzie nie uwzględnia pewnych rozwiązań przyjętych w Kodeksie cywilnym, w szczególności zaś zasady miarkowania wysokości odszkodowania (art. 440 Kc) oraz odpowiedzialności przewidzianej normą art. 434 Kc. Zauważyć także należy, że unormowania dotyczące bezpieczeństwa osób zawarte z kolei zostały w Rozdziale X Kodeksu wykroczeń⁵. Nie można pominąć również okoliczności, że o odpowiedzialności odszkodowawczej – w każdym przypadku wyrządzenia szkody – będzie ostatecznie decydował sąd powszechny, zarówno z punktu widzenia podmiotowego (kto ponosi odpowiedzialność), jak i w aspekcie przedmiotowym (na jakich zasadach i w jakiej wysokości). Dlatego też, rozstrzygnięcie o kwestii odszkodowawczej w oderwaniu od konkretnego stanu faktycznego może wręcz prowadzić do sprzeczności postanowień badanej uchwały z wyżej usytuowanymi w hierarchii źródeł prawa przepisami Kodeksu cywilnego, co należy ocenić jako istotne naruszenie, dokonane przy wydawaniu aktu prawa miejscowego⁶.

Na marginesie, dodać także należy, że rozwiązanie przyjęte przez Radę Miejską w Stargardzie dotyczące ponoszenia odpowiedzialności opiekunów za szkody wyrządzone przez dzieci z jednej strony powiela reguły sprawowania pieczy nad małoletnimi przez rodziców (opiekunów), określone w przepisach Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego⁷ (art. 95 § 1 i art. 155 § 1), z drugiej zaś wyłącza odpowiedzialność zarówno właściciela obiektu, jak i osób trzecich, a tym samym ogranicza ogólne zasady odpowiedzialności określone w Kodeksie cywilnym.

Mając na względzie przedstawioną wyżej argumentację, stwierdzenie nieważności pkt 2, pkt 3 zamieszczonych w „Postanowieniach końcowych” Załącznika do uchwały Nr XLV/458/2022 Rady Miejskiej w Stargardzie z dnia 25 października 2022 r. w sprawie nadania nazwy i Regulaminu Teatru Letniego w Parku im. Bolesława Chrobrego w Stargardzie, jest konieczne i w pełni uzasadnione.

Na rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie. Skargę wnosi się do Sądu za pośrednictwem Wojewody Zachodniopomorskiego, w terminie 30 dni od dnia otrzymania przedmiotowego rozstrzygnięcia.

z up. Wojewody Zachodniopomorskiego

Mateusz Wagemann
II Wicewojewoda Zachodniopomorski

³ Tak WSA w Poznaniu w wyroku z dnia 7 lutego 2019 r., sygn. akt II SA/Po 755/18.

⁴ Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 2020 r., poz. 1740 z późn. zm.).

⁵ Ustawa z dnia 20 maja 1971 r. Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2021 r., poz. 2008 z późn. zm.).

⁶ Tak m.in. w wyroku WSA we Wrocławiu z dnia 16 września 2014 r., sygn. akt III SA/Wr 446/14.

⁷ Ustawa z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz. U. z 2020 r., poz. 1359).